

dog siige, at det er muligt, at man, idet man bevarede Posten i Kjøbenhavn, kunde gjøre den til en frivillig Institution, saaledes at Søfolkene enten kunde gaae derhen eller ogsaa til Mønstringsbestyreren og vise, hvorvidt deres Førhyringscontracter vare udfærdigede i Overeensstemmelse med Indenrigsministeriets Schemaaer. Jeg troer som sagt, at det er rigtigt, at bevare Institutionen i Kjøbenhavn, men at det er ønskeligt, om dette gif over til at blive en communal Anstalt, og at der ikke blev lagt større Byrde paa Skibe og paa Søfolk, end der er nødvendigt for at bevare denne Institution. Denne Skilling af hver Daler er slet ikke fornøden; thi der staaer i Lovforslaget, at Baterskouten skal sættes paa fast Lønning, og denne er meget mindre end den Indtægt, Baterskouten tidligere har haft. Det var en overordentlig lucrativ Post at være Baterskout i Kjøbenhavn, idet hans Indtægter ikke regnedes i Hundreder, men i Tusinder, og der vil altsaa ikke blive saa Lidet tilovers. Dette fremtræder tydeligt, naar man seer hen til, hvorledes Baterskouten efter Lovforslaget, som det er kommet fra Landstinget, skal lønnes i Provindserne, nemlig med Skibsafgifter og $\frac{1}{2}$ Skilling af hver Daler af Søfolkene. Denne halve Skilling er altsaa nok til hans Lønning; men hvor blive da de andre Penge af, som saaledes ere tilovers? Hvis Baterskoutembedet virkelig er en saa fortrinlig og gavnlig Institution, at det er nødvendigt til Baterskoutens Lønning at tage en Skilling af hver Daler, nu vel, saa maa man finde sig deri, men saa skal denne Skilling ogsaa gaae til Baterskouten. Nu skal imidlertid kun omtrent $\frac{1}{2}$ Skilling af Daleren gaae dertil, medens det Dvrigte siges at skulle anvendes til gavnlige Indretninger for Søfolkene, og Sømandsforeningen nævner specielt Dpførelsen af et Sømandshjem eller Sømandsherberge her i Kjøbenhavn. Jeg har nu den Mistanke, at denne Udsigt for Sømandsforeningen til herigjennem at vinde en Indtægt for deres Sømandshjem, har gjort den noget mere høielig

med Hensyn til Baterskoutinstitutionen, saa at den er bleven mildere stemt mod den, end den før har været. Jeg anseer det imidlertid for urigtigt at kræve Mere af Søfolkene, end der absolut behøves til at opnaae, haad der tilsigtes med denne Afgift. Hvilken Interesse have Sømandene i, at der kommer et Sømandshjem i Kjøbenhavn? Ja, Mange ville maaskee have Nytte deraf, men en stor Mængde slet ikke. Hvorvidt dernæst en saadan Anstalt vil staae til i Kjøbenhavn, kan jeg ikke siige, men jeg nærer nogen Tvivl i saa Henseende. Jeg veed vel, at siige Anstalter i andre større Stæder have viist sig nyttige, men efter hvad jeg har hørt af Folk, troer jeg ikke, at man her i Kjøbenhavn føler saa stærk Trang til en saadan Anstalt, at man derfor skulle gaae hen og lægge en bestemt Afgift paa Søfolk. Er $\frac{1}{2}$ Skilling af Daleren tilstrækkelig for Baterskoutens Bedkommende, saa lægge man ikke Mere paa Søfolkene, og vil man have et saadant Sømandsherberge, saa maa den private Dpoffrelse træde til og tilveiebringe, hvad der mangler, dette er jo ogsaa Noget, som skeer ved saa mange Leiligheder. Det Dnske, som næres af forskjellige Autoriteter her i Kjøbenhavn, om at bevare en Baterskout i Hovedstaden, er vel det, som har bragt Landstinget til — ja jeg vil ikke gjentage, hvad det ærede Medlem for Veisle Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde — at oprette Baterskoutinstitutionen overalt i Landet, og derved at udjævne den Forskjel, som ellers vilde finde Sted imellem Hovedstaden og Provindserne i saa Henseende. Jeg kan godt forstaae det, naar ærede Medlemmer siige, at man, for at dette kan skee, ikke behøver at oprette Baterskouter i Provindserne, idet man kan hæve Institutionen i Kjøbenhavn og lægge Førrøtningerne over til Mønstringsbestyreren. Jeg vilde imidlertid, som sagt, beklage, om Baterskoutinstitutionen i Kjøbenhavn blev hævet. Hvis man derimod gaaer den Vej, som anvises af Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt blev forelagt af Regjeringen, og altsaa